

1918
prednos
te: Po
svoju
n slo-
stoleća
je smo
svojih
vršimo
a smo-
obrobit
a teska
dina od
lažemo
ol na
braća
enović,
fmann,
Pilaš.
anović
no: K
07.50.

o je iz
je izda
ostoj-
pačan
žena
ile da
h, na-
koje
ir do-
nika i
črilli-
ole se
cenici,
da se
neka
na za

CENA listu: U pretplatni
za čitavu god. K 48.—,
za polugodište K 24.—,
trećečno K 12.—, me-
sечно K 4.—, u malopre-
daj 16 h. pojedini broj.
CGLASI primaju se u
upravi lista trgovina Custoza i
Trak Jos. Krmpotića.

HRVATSKI LIST

izlazi svaki dan u 8 sati ujutru;

U Puli, petak 8. novembra 1918.

Godina IV.

Vlasnik i izdavač dr.
Levov SCALIER, odvet-
nik, Pula; ulica Cara S.
(Narodni Dom). Ured-
ništvo Šišanska ul. 24.—
Odgovorni urednik Ivan
MARKON, Pula. - Ruko-
pis se ne vraćaju. Ček.
rač. aus. pošt. št. 26.795.

Broj 1197.

Jugoslaveni!

Vernost za vernost narodu českoslovačkome.

Danas slave braća Čehoslovaci godišnjicu svoje najveće tragedije. Ne sme biti Jugoslaveni ni jugoslavenske domorotke, koja se nebi pridružila tom velikom bratskom slavlju. Zato se pozivaju svi Jugoslaveni, ženske i muško, da dodju danas u 9 i četvrt sati pre podne pred "Narodni Dom", odakle će povorka, koja će se sastojati od jednog odela sokola u odori, članova mesnog odbora narodnog veća, jedne satnije bos. herc. pukovnije te civilnog i vojnog pučanstva, krenuti uz pratnju glazbe jugoslavenske mornarice na mesto slavlja, pred strojarsku školu. — Preporuča se našem radništvu, da od 9—12 sati napusti svoj posao, i prisustvuje povorci, a mesni odbor zauzeće se, da svakome budu ova tri sata sa strane arsenala nadoknadjena. Nek se svak okiti narodnom vrpcom i pokaze svoje osećaje. Narode! Dužnost te zove, da se odazoveš ovom bratskom slavlju! Ko nije uz nas, taj nije naš. Dakle svi se skupimo pred Narodnim Domom. — Povorka će krenuti preko obale točno u 9 i po sati pre podne. Povorkom upravlja član mesnog odbora narodnog veća J. Baselli.

Modlitba.

O Ty, jenž řídíš člověčenstva dráhy,
noc dáváš národům, jím neseš zmar
rukou všemohoucí držíš války,
nichž kolísá se vojů skon i zdar:
ž hrozná bouře rozhodnutí třeskne,
kde padne los i ménmu národu
oud tam, kde ocel spravedlivá bleskne
za plemen ulnětených svobodu,

bud tam, o Pane,
kde proti křívěd právo svaté stane!

ž národ plný zpupnosti a zloby,
enž loupí jiným volnost, vlast a řeč,
nad valnými zbitými plemeny hroby
na druhé svůj tasí kletý meč
ž léčkou zisku, postrachem ilestí
u praporům svým připne světa půl,
y druhou podrobil své kruté pěsti
pak pomocníkům ponata skul —

Tam nebud, Pane,
tam nechaf hněv Tvůj bleskem pomsty vzplaně.
Bud tam, kde škůdcům hrabivým se brání
od ubohý, jenž snášel věky žal,
život, jazyk, svobodu si chráni,
y statky drahé, jež z Tvých rukou vzal,
de o svůj úděl světový se blási,
štěstí své a slávu budoucí,
ud tam, kde bídňím vzchází hvězda spásy —
vyslyš vlněně prosbu horoucí:

Bud tam, o Pane,
kde slza lidu ztýraného kane!

Svatopluk Čech.

8. listopad.

Od Šumavy až k Tatrám, od Krkonoš až
Šumavě zaznívá dnes jásavý hlahol osvoboze-
ného národa československého!

Nebyo však vždy tak. Dříve, vzpomívali
národ tragedie Bělohorské, byl pronásledován
českou žandarnou a královskou Praha ztemněla
bajonetem, vojskem a policisty. Ale Bílá Hora
polala úplněv a hlasem srdcervoucím o pomstu
odčinění. Zdepraný národ mlčel a věřil, že na-
je doba, kdy svobodný stane s vlastní svrcho-
vaností v řadě kulturních národů.

Trpeli jsme mnoho. Byl to dlouhý, třistaletý
stěz nepetržitých utrpení a pokrokování. Ale naše
srdece bila vrončené, naše duše chvěla se a pěsti
vřelené čekaly na okamžik k rámu. A tak nadešla
světová vojna...

Nejděsnější útisk vyvrcholil. Ale my věřili a
my jsme doufali. My věřili, že vyplní se slova
Čomenského, a že věstec náš Svatopluk Čech dobrě
přorekal.

Zlatým písmem zapsány budou v Historii
šeho národa jména:

Wilson, Masaryk, Českoslovačké legie.
S hlubokou úctou a dojmutím skláníme dnes hlavy
své zejména nad mučedníky ze řad Českoslovač-
kých legií a v duchu libáme jejich rovy. Bili se
statečně, draži, předrazí ti naši hoši, jak před
Paříži, tak na Piavě a zrovna tak v Sibiři a na
Volze. Legie ty jsou zárukou, že duch českoslo-
venského národa vždy je na straně práva, spra-
vedlnosti a svobody.

Československý národ je osvobozen!
Růžíme, že stane se skvostem Evropy!

Věříme, že bude chloubou celého světa!
Draži hoši! Zajásejte dnes v důstojných me-
zích! Dejte volnost své radosti, která dusí Vás
vnitřek! Nastalo všeobecné sbratření všech česko-
slovenských příslušníků. Jásejte, plesejte!

Nechť žije československý stát!
Sláva Wilsonovi, sláva Masarykovi!

Spěte, kladně junáci českoslovačkých legií!

O děti Vaše se postaráme.

Sláva osoboznené Jugoslavii!

Sláva Itálii!

Nechť žije čtyřdohoda, k níž hlásí se Čechoslo-
vacie a Jugoslavie!

Dnes v 10 hod. dopoledne
koná se
na evačišti před strojnickou školou.

slavnostní tábor lidu.

Tábor zahájí v 10 hod. dopoledne předseda
"Ú. P. V. Č." inženýr občan Sokol František.

K programu: "Bílá Hora a osvobozený národ
československý" promluví redaktor Petr Balek.

Další projevy učiní:

setník občan Svatoš Otakar;
zástupce výboru námořníků Johánek Rudolf;

zástupce Jihoslovani a zástupce Italů.

Po ukončení tábora nastane klidný rozchod!

Čechové před zraky Pulje dnes manifestujeme!

Netřeba připomínat, že důstojnost celého projevu

bude všemi zachována! Na zdar! Na shledanou!

Gore glave!

U današnjem broju našeg lista donosimo, da
je oružnički stražmeštar Ivan Keržan i učitelj Jakov
Brdar sakupili u Juršićima i Šajinima K 834—
(velim: osam stotina třicet i četři krune) za fond
puljskog mesnog odbora zagrebačkog. Narodnog
veča. Donosimo takđer drugi iskaz, kako je jugo-
slavenska momčad sakupila između sebe veliku
svotu na brodu Franja Ferdinanda.

Da je jugoslavenska momčad bivše austro-
ugarske a sada jugoslavenske ratne mornarice iz-
vršila ovog rata veliku zadaču u nizu ostalih bo-
raca za slobodu i prava gaženih i tlačenih ne treba
da govorimo. Židovi tamnica pričače o tom dalekim
potomcima neumrlu příču. Dogadjaji poslednje gо-
dine dokazuju to, a talijanski savezník ima da
jugoslavenskou momčadi zahvali, što se danas nje-
gova trikolora vije na puljskem Kaštelu. Zato i ne
ču da dalje nazam hvale vrlj toj momčadi, jer
njezina je dela dovoljno hvale.

Nu drugi slučaj, da je selo Juršići i Šajini
dalio za fond Narodnog veća 834 krune — ma bilo
to i austrijske krune — vredan je da se osobito
istakne i naglasi, kako Istra i osobito Roverija i
Brhanština nekada na glasu za svoga hajdušta
razume već veliko ovo doba i znade takđer,
odakle joj dolazi bolji život, blagosloveni spas a
odakle opet tama, kao što je bila do sada i pola-
gana, nu sigurna smrt!

Vredno je spomenuti ona dva sela takđer
radi toga, što su dobra srca onde medju pukom
radila i doprinela, da je puk progledao. A kad se
puku nešto u dušu ucepi, to on od sebe ne pušta,
to on drži kao svetinju i ne pušta, da mu je otme-
niko. I kao što su ta dva sela dala sada svoje do-
prinose za narodnu stvar, tako će isto spremno
kad do toga dodje glasovati za svoje pristajanje uz
slobodnu jugoslavensku državu.

Zato: Gore glave! Svako, ko može, ko ume,
mora, dužnost je njegova, da svagde budi odvaž-
nost i pouzdanje u pobedu svete naše stvari.
Dvoglavi je orao pao, i zato može svako bez straha
da propaguje svoje misli i svoja našela. Niko vam
ne će više zabraniti, da propovedate narodu, ko je
to Pašić, ko Trumbić, ko Trnajstić. Niko vam ne
će više zatvoriti ustiju budete li pripovedali bratsku
ljudav između Srba, Hrvata i Slovenaca, budete li
tumačili, kako je na hiljadu i hiljadu naših pomrlo
na frontama za tudije interese.

A niko vam ne će zabruniti, budete li tuma-
čili svi bez razlike — svečenik u crkvi, učitelj u
školi i izvan škole, župan na trgu pred narodom,
kako su se srpski vojnici borili za našu slobodu,
a drugi su nas terali da ih ubijamo. Niko vam ta-
kodjer ne može da kaže ništa, rečete li puku i to,
da su srpski vojnici, što su bili zarobljeni i živeli
u blivšoj Austro-Ugarskoj poljubili puške, što su im
u Zagrebu i na Reci dali, zakleli se bogom osvet-
nikom, da se ne će boriti ni za koga više osim
za svoj narod, za nas sve, što govorimo jednim
jezikom.

Gore glave! Našu slobodu nam oteti ne će
niko. Ništa nije gore i ništa nije kobnije nego bilo
bilo u ovo sudbonosno doba malodušnost pojed-
dinaca, koja bi urodila malodušnošť svijetu! O svo-
jоj čemo sudbinu odlučivati mi; drugi, koji budu
izvršitelji naše odluke provesće to takо, da zadovolj-
vili sve narode prema njihovim na prirodnem
pravu osnovanim zakonima.

Gore glave! Spas naš i bolja budućnost na-
roda našeg, procvat i prosvetljenje naše rodne grude
pred vratima nam je!

Gore glave i čvrstim korakom i snažnom ru-
kom svi — staro i mlado, muško i žensko, sve
na rad.

Kad dodje dan odluke, da budu svi na pa-
lubli i najzapaženiji i najzanemareniji! Svi neka
dodju onda, a do onda neka čekaju pripravni.

Sve će ovce doći u naša stada, svi će se
brodovi pokupiti u našoj luci.

* Austrijanci hoće mira, kruha i sigurnosti u
zemlji. Bečki "Sonntag" od 3. o. m. piše: Ne
može li nam nova narodna skupština zajamčiti
mira, kruha i sigurnosti, mora čim brže odstupiti
i učiniti mesta novo izabrannom narodnom zastup-
stvu. Uz malo iznimaka ne užívaju članovi narodne
skupštine ni poverenja ni simpatija pučanstva. Po-
najviše njih — osobito nemačko nacijonalni za-
stupnici — poznati su kao ništarije i političari
kšepta, koji obraćaju zastavu prema vetrui i čije je
jedino nastojanje, da opet zadobiju svoje mandate.
Sa zavisti gledamo u češki narod. U miru i redu
prove je prevrat i u sigurnosti može se gradjan-
in i sejjak odati svom poslu. Češki narod ima
baš pouzdanja u svoje vodje, koji su se i pred
prevratom učili i delomično dapače i žrtvovali
za svoj narod. I pučanstvo Nemačke Austrije mora
steći pouzdanja u svoje vodje. Nu dvojbeno je
imaju li u današnje vodje poverenja. Zato se moraju
čim najbrže provesti novi izbori. Tek onaj, koji se
osobito pokazao valjanim, zasluzi, da bude
vodja naroda.

* Konferencija alijiraca. Ženeva, 4. (D. u.)
"Petit Parisen" obelodanjuje dne 4. o. m. ovu in-
formaciju: Konferenca saveznika o mirovnim pre-
govorima i o uvjetima čini se da se približuju sva-
šetku. Jučer pre podne, sakupili su se svi dele-
gati, koji su se sudjelovali u ratnom ministarstvu.
Bili su osim ministra predsednika Clemenceau mi-
nistar predsednik Lloyd George, pukovnik House,
ministar predsednik Gorlatto i ministar izvanjskih
posala Sonnino te maršal Foch kao što i zastup-
nici časnika, vojništva i mornarice. Ustanovila se
posvemađanja sloga među saveznicima. Međutim
saopšće se javnosti stvoreni zaključci tek ar onda,

